

Mens de fire absolutter hviler

Julen, og særlig nyårskvelden, er tiden for allehånde budskap. MRA (moralsk opprustning) driver nettopp nå — i Den norske Opera! — propaganda for en «høyere ideologi». De bygger den på de såkalte fire absolutte moralnormer ærlighet, renhet, uselvskhet og kjærlighet. Absoluttene er i teorien meget krevende. I praksis er etterlevelsen av den enda vanskeligere. MRA's ideologi er nemlig i høyeste grad av denne verden.

MRA's informasjon er interessant lesning. Dens ideologiske offensiv skal gå som «en flodbølge over Europa». Den er et «tilbud» til alle land, også til Sovjet, sier dens profeter. Ideologien fremstilles som verdens eneste håp. Bevegelsens mangeslungne og kostbare propaganda drives ved enkens skjerv, og med gratis adgang til alle forestillinger.

Men søker man etter dens indre kjerne, er dens eneste verdensomspennende oppgave intet annet enn en ideologi bygget på det ene absolutt: anti-kommunisme. Bevegelsen er ingen brubygger mellom øst og vest. I skuespill, skrift og foredrag, i alle variasjoner av bekjennelser og vitneprov utdyper den kløften mellom nasjoner og folkegrupper programmatisk, viljefast og bevisst. Som bevegelsen skaper godtok Hitler, og dens ledere på alle kontinenter søker redskaper av typen Tsjombe (og politiske pygmeer av typen Bjerkholt), prøver den ved aggressivt press å sprengre inn sin «høyere ideologi» over alt hvor dens anti-kommunisme kan finne klangbunn.

MRA's budskap betegnes som en «tidens utfordring», også til Sovjet. Et tilbud. Nå mens «menneskeheten står på avgrunnens rand». Sier de. Men hvordan ser så dette tilbudet ut i skrift og tale? La meg gi en liten prøve. I Luzern sa nylig en av bevegelsens businessmenn det slik:

«Er det ikke råttent profitt-begjær som får sveitsere til å handle med Øst-statene? Er det ikke naivitet som driver våre sportsfolk og våre kulturinstitusjoner til å utveksle delegasjoner med landene bak jernteppet?»

Avkledd alle forvrøvlede fraser ser «tilbudet» slik ut, i praksis. Ingen tilnærming, ingen brubygging.

Ingen toleranse. Alle absolutter bak tilbudet er suspendert. Det er kald krigs innføring av nye sterke grenseskille, selvsagt bygget på «renhet og kjærlighet». For en demagogi! Sovjetrusserne, sammen med satellitt-landenes ledere, må være politiske undermålere om de ikke i deres vide interessefære benyttet MRA's utilhyllede anti-kommunisme (forkledt som religiøs-moralsk ideologi) i sin motpropaganda. Og lykkes med den.

Også nordmenn deltar i dette ideologi-hysteriet.

I MRA's informasjon for 2. desember 1961 heter det:

«Helgen 18.—19. november var 48 skandinaver fra Finland, Sverige, Danmark og Norge til stede i Essen. Direktør Erling Børresen i Norges Bank var blant dem som talte etter forestillingen av Dragen. Børresen erklærte: «Det som Krusjtsjov sier om at Vest-Tyskland er en fare for Skandinavia, er vrøvl. Faren er korrupsjon og moralsk forfall innenfra og kommunisme utenfra. Svaret til begge deler er Moralsk Opprustning».

Herr Børresen kan være en hvemsomhelst. Direktør Børresen i Norges Bank (hovedsetet) er ikke det — i alle fall ikke når han uttaler seg som skandinavisk delegat i et annet land. Referatet er det ingen grunn til å benekte riktigheten av. De som tilhører MRA vil hevde at dets korrekthet grunnes på absoluttene ærlighet og renhet. Selvsagt må herr Børresen ha rett til å mene hva han vil om «korrupsjon og moralsk forfall» i Skandinavia, selv om det norske flagg samtidig vaiet ved hans tyske talerstol. Han må også si det. Men da må han finne seg i å bli bedømt deretter. Retten til å ha urett er et av demokratiets største fortrinn. Hvilket herr bankdirektøren kan dra fordel av.

Men det er dog et stivt stykke å hevde synspunkter som herr direktøren gjorde det i hjertet av det vest-tyske Ruhr-gebit. Etter referatet å dømme fantes der ved korstog-sammenkomsten i Essen intet annet skandinavisk avløpsrør, enn det spesielt utvalgte, for de moralsk opprustedes forargelse over det nordiske moralske forfall. Og det andre stygge ordet. Man må, etter referatets form, formode at

MRA står for en «høyere ideologi» og dets budskap betegnes som en «tidens utfordring» hevder propagandaen.

— Kommenteres her av stortingsmann Sverre Løberg.

direktør Børresen talte på den skandinaviske delegasjons vegne. Hvilket gjør det hele så meget verre.

Noen burde hviske direktør Børresen i øret, at når han farer til Essen — eller andre steder utenlands i en ikke-monetisk misjon — med et moralsk opprustet sinn, et av ånd overfylt hjerte og med åpen munn, villig til å strø om seg med attester over norske (skandinaviske) forhold — bør han ha deknning for sine påstander. Dette begrepet burde i alle fall herr bankdirektøren kjenne.

At herr bankdirektøren ikke eier nasjonal følelse, heller ikke et minimum av forsiktighet i omtalen av det land som har fostret ham, skyldes muligens at han i talende øyeblikk var i «Dragen»s tegn, og til de grader overmåte moralsk-ideologisk beruset og — for ham som budskapetets tolker — tynget av stundens historiske betydning. Han talte ikke, han erklærte.

Bekjennelsen i Essen og bekjennelse her hjemme er to ting. Dog må man regne med det risikomoment, at MRA's publikasjoner kan bli kontrollert av kritisk innstillede som det ikke faller særlig vanskelig å styre sin begeistring. Både overfor MRA — og etter desembernummeret for herr bankdirektør Erling Børresen som objektivt sannhetsvitne. Men han sa bare det som MRA's profeter hadde lagt ham i munnen. Mens de fire absolutter tydelig tok en hvilepause. Og da gjør refleksjonene seg selv.

Skien, den 27. desember 1961.

Sverre Løberg.